

Fil a l'agulla

Un conte solidari sobre el Perú

Òscar Fabregat

anduluplandu

Editat per:

AJUNTAMENT DE REUS
SERVEIS A LES PERSONES
I DRETS SOCIALS

Text: Òscar Fabregat

Il·lustracions i disseny: anduluplandu.com

Amb la col·laboració a les guardes de l'alumnat de l'Escola Els Ganxets

Assessorament lingüístic: Èlia Olivan

Primera edició: abril 2025

Impressió: Cop d'ULL.

ISBN: 978-84-09-70728-7
DL T 212-2025

Reservats tots els drets sobre el text i les il·lustracions de l'obra.

L'edició i la difusió del conte han estat possibles gràcies a la col·laboració i la participació de:

‘Fil a l’agulla’: inspiració en les cholitas escaladores i un viatge a través de la igualtat de gènere

El conte ‘Fil a l’agulla’ és una iniciativa de l’ONG Mirades del Món i forma part dels seus projectes de sensibilització per fomentar valors d’igualtat, respecte i diversitat entre les noves generacions.

Inspirat en la història de les cholitas escaladores, un grup de dones indígenes de Sud-amèrica que han desafiat estereotips i barreres culturals per convertir-se en escaladores de muntanya, el relat posa en valor la perseverança, el coratge i la determinació d’aquestes dones, que, amb la seva indumentària tradicional, han escalat cims emblemàtics.

A més de ressaltar aquestes històries reals, ‘Fil a l’agulla’ situa la seva trama al Perú, un país ric en cultura, paisatges i tradicions. Les il·lustracions del conte conviden els infants a viatjar fins a aquest territori llunyà per descobrir una realitat diferent de la seva. Això permet que nens i nenes ampliïn els seus horitzons, comprenguin altres formes de vida i desenvolupin valors com el respecte, l’empatia i la curiositat per altres cultures.

El conte també transmet els valors fonamentals de l’Objectiu de Desenvolupament Sostenible 5 (ODS 5): igualtat de gènere. A través de les aventures dels seus personatges, ‘Fil a l’agulla’ mostra als infants la importància de la igualtat d’oportunitats entre nenes i nens, i els ajuda a créixer conscients que les limitacions de gènere són constructes que podem superar.

Amb un llenguatge proper i una narrativa plena de sensibilitat, el relat educa en el respecte, l’empoderament i la necessitat de trencar prejudicis, alhora que ofereix una eina per fomentar el diàleg sobre les barreres que encara existeixen. Reforça així el missatge que qualsevol somni es pot fer realitat amb esforç i confiança, independentment del gènere.

Aquesta iniciativa de l’ONGD Mirades del Món no només explica una història inspiradora, sinó que obre una porta a un món més just, on cada infant, sigui nena o nen, pugui imaginar-se escalant les seves pròpies muntanyes, tot aprenent a respectar i estimar la diversitat del món que l’envolta.

En una caseta de fang situada al cor dels Andes peruans, la Killa vivia amb la seva àvia, la Mama Quilla.

La dona era coneguda a tota la regió per la seva habilitat per teixir boniques mantes, xals, gorres i catifes.

Però el que realment feia úniques les seves creacions era un element molt més especial: teixia somnis.

Cada matí, la Killa contemplava la seva àvia asseguda al costat del teler, entrellaçant els colors intensos de la llana que obtenia de les llaques que cuidava.

Els fils semblaven cobrar vida: ballaven amb gràcia entre els seus dits, donant forma a imatges de muntanyes, estrelles i rius.

Però el més sorprenent era que, quan algú rebia un dels seus teixits, els seus somnis més profunds es començaven a fer realitat.

Una tarda, mentre el sol es ponía rere els cims nevats, la Killa es va asseure al costat de la seva àvia i li va preguntar:

–Àvia, com pot ser que els teus teixits facin realitat els somnis?

La Mama Quilla va somriure i li va respondre:

—Cada fil que utilitzo està ple d'històries i desitjos. Quan teixeixo amb amor i esperança, els somnis que portem al cor troben el camí per fer-se realitat.

Però, estimada Killa, el veritable secret es troba en dones com nosaltres.

Al llarg de generacions, hem après a teixir no només la llana, sinó també els nostres propis destins.

La Killa es va quedar pensativa amb les paraules de l'àvia.

A la seva comunitat, les nenes i les dones tenien la responsabilitat de teixir, cuidar la família i preservar les tradicions. Però la Killa desitjava una cosa diferent. Somiava a convertir-se en escaladora i explorar els apus, aquelles muntanyes que només coneixia a través de les històries que explicava la Mama Quilla.

—Àvia, jo vull teixir els meus propis somnis, però... no vull quedar-me sempre al poble. Vull pujar fins al punt més alt dels apus, conèixer altres pobles i compartir el meu camí amb gent diferent. Puc fer-ho? —va preguntar la Killa, amb els ulls plens d'il·lusió.

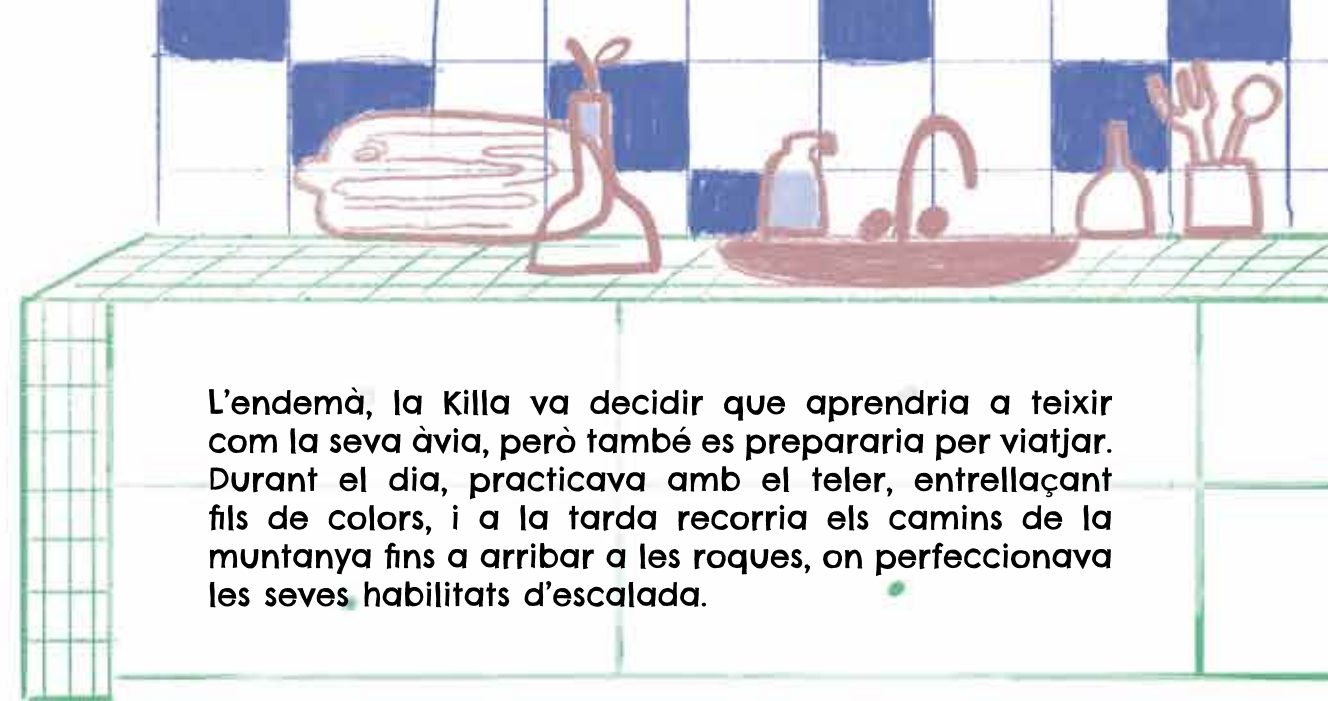
La Mama Quilla, amb la seva mirada sàvia, va acariciar el cap de la Killa i li va respondre:

—És clar que pots, filla meva. Teixir somnis no només és fer servir fil i agulla; és seguir el que et dicta el cor i lluitar pel que desitges, encara que d'altres pensin que no és possible.

Jo també vaig tenir somnis com els teus.

Tot i que a vegades ens diguin el contrari, les dones de la nostra terra sempre han estat fortes i valentes.

L'endemà, la Killa va decidir que aprendria a teixir com la seva àvia, però també es prepararia per viatjar. Durant el dia, practicava amb el teler, entrellaçant fils de colors, i a la tarda recorria els camins de la muntanya fins a arribar a les roques, on perfeccionava les seves habilitats d'escalada.

Amb el temps, la Killa va créixer i es va convertir en una teixidora experta, igual que la seva àvia. Però el seu gran desig d'escalar muntanyes es mantenia intacte.

Un dia, amb una manta teixida per la Mama Quilla dins la motxilla i el cor ple d'esperança, va començar el seu primer gran viatge cap a les muntanyes llunyanes.

Durant la travessa, compartia els seus teixits i relats, i inspirava la gent a descobrir els seus propis somnis.

I la Killa, amb un somriure com el de la seva àvia, responia:

—El secret no rau només en el fil o el teler. El veritable secret és confiar en tu mateixa, no deixar que ningú et digui què pots aconseguir i què no. Perquè cadascun de nosaltres teixeix el seu propi destí.

Allà on anava, la gent li preguntava:

—Com és que aconsegueixes que els teus somnis es facin realitat?

La nena es va convertir en la teixidora de somnis més reconeguda de tots els Andes.

La seva història s'explicava als mercats i les places de cada poble, i motivava les nenes a somiar en convertir-se en allò que desitgessin, fos teixidora, escaladora o qualsevol altra cosa que el seu cor anhelés.

I així, amb cada fil que teixia i cada pas que feia, la Killa demostrava que els somnis no tenen límits i que les dones, com ella i la seva àvia, sempre han trobat un bon moment per posar fil a l'agulla i teixir el seu propi camí.

A totes les nenes que somien en teixir el seu propi destí,
sense por i amb el cor ple d'esperança.